

เมื่อคนรวยและหมอเป็นมาตกร!?

จิตวิเคราะห์อาชีพหมอ โหดจริงหรือ!

ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม นักจิตวิเคราะห์ชื่อดัง กล่าวกับไทยรัฐออนไลน์ถึงประเด็นที่ว่า ทุกครั้งที่ข่าวทำนองนี้ออกมามักจะช็อกความรู้สึกคนทั้งประเทศมากมาย เพราะสังคมมักจะให้ค่ากับอาชีพนี้ว่าเป็นอาชีพพ่อพระ เป็นอาชีพนักบุญที่ทุกคนต่างยกย่อง

"อาชีพนี้เมื่อนอกมีการวิพากษ์มาแล้วว่าเป็นอาชีพที่น่ากลัว เพราะว่าเป็นอาชีพที่คร่ำเคร่งเรียนหนักมาก ต้องอยู่กับตำรับตำรา อยู่กับเรื่องวิทยาศาสตร์ การผ่า ความตาย ฉลาดและเก่งจริงๆ แต่สมองด้านสุนทรียภาพนั้น อาชีพนี้กลับขาดหายไปเหมือนกับอาชีพอื่นๆ เราจึงเห็นได้ว่าบุคลิกของหมอส่วนใหญ่จะนิ่งๆ จนเหมือนเขินๆ พูดน้อย ไม่ค่อยมีเพื่อน และเก็บกด เนื่องจากไม่รู้จะระบายออกกับใคร เพราะว่าเพื่อนน้อย ไม่ค่อยเข้าสังคม ความเครียดจึงสะสม พอมีเรื่องก็ระเบิดอีกด้านหนึ่งซึ่งเป็นด้านมืดที่แตกต่างกับสิ่งที่แสดงให้เห็นสังคมรับรู้ออกมาอย่าง โหดเหี้ยม รุนแรง"

"หมอที่น่ากลัวและต้องระวังว่าจะเกิดพฤติกรรมรุนแรงอย่างที่เป็นข่าว ส่วนใหญ่คือกลุ่มหมอที่มีบุคลิกนิ่ง เขินๆ พูดน้อย ไม่ค่อยมีเพื่อน หลีกหนีสังคม และดูเหมือนกับวางท่าอยู่เหนือคนอื่นมากกว่าหมอที่แสดงออกปกติ ร่าเริง อ้าปากคุยดี"

หมอวิเคราะห์หมอ โหดจริงหรือ!

แพทย์หญิง คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ กล่าวถึงเรื่องอาชีพหมอน่ากลัวนี้ว่า เป็นคำถามที่ในวงการหมอมักจะหยิบมาพูดคุยแลกเปลี่ยนเป็นประจำ ซึ่งแต่ละครั้งก็จะพบว่า ไม่ได้จำกัดแค่เพียงอาชีพหมอเท่านั้นที่แสดงออกความรุนแรง โหดเหี้ยมแบบเนบเนียน ความรุนแรงและเนบเนียนดังกล่าวมันจะมีโจทย์ที่ว่า คนที่ทำเรื่องแบบนี้ได้มาจากความเก่งกาจทางมันสมองเป็นหลัก อาชีพที่มีความฉลาดก็ได้แก่ วิศวกร ผู้พิพากษา หมอก็จะอยู่ในข่ายใช้ความฉลาดในทางที่ผิดๆ แสดงออกตามสไตล์ความถนัดของอาชีพนั้นๆ

ประเด็นนี้กล่าวถึงเรื่องหมอนั้นเวลาบันดลโทสะมันก็เหมือนกับคนอื่นๆ เพียงแต่ว่าเวลาจะจัดการกับศพ มันอาจจะเนียน เพราะว่าเขาเป็นคนเก่งไง เขาก็ใช้วิธีการที่ตัวเองถนัด มันอาจจะดูน่ากลัวในแง่สังคม”

ระบบการศึกษาเน้นกันแต่เรื่องความเก่ง จนเป็น "คนแพ้ไม่เป็น" เพราะไม่เปิดโอกาสให้มีการเสริมสร้างให้คนเก่งมีคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้ดำรงชีวิตถูกต้องดีงาม สังคมไทยกำลังต้องการในปัจจุบัน ไม่ใช่ "ไอคิว" แต่เป็น "อีคิว" มากกว่า

เมื่อลูกชายแท้ๆเป็นผู้บงการ

ผู้บงการสังหารนายไชยศิริ ก็อนาญนิรันดรลูกชายแท้ๆของนายไชยศิริ จ้างราคา 200,000 บาท ก่อนเกิดเหตุเวลา 21.00 น.ของคืนวัน

ที่ 1 มิถุนายน 2539 นายนิรันดรขับรถนำคนเข้าไปภายในบ้านด้วยการให้ซ่อนตัวอยู่ภายในรถ แล้วให้เข้าไปหลบอยู่ในห้องนอนนายนิรันดรที่

ชั้น 2 ส่วนนายนิรันดรรีบขับรถออกไป ซึ่งคนได้นอนรอเวลาที่ห้องนายนิรันดรเป็นเวลา 6 ชั่วโมง เพื่อรอให้นายไชย

ศิริหลับ คนจึงปีนขึ้นไปห้องนอนนายไชยศิริชั้น 3 ซึ่งเป็นห้องนอนพิเศษติดกระจกกันกระสุนรอบ

ห้อง เนื่องจากนายไชยศิริเป็นคนมีศัตรูมาก ต้องระวังตัวเองตลอดเวลา และสาเหตุที่ใช้มีดสปาด้าในการสังหารเพราะเงียบดีกว่ายิงด้วยปืน เมื่อเข้าไปในห้องนอน นายไชยศิริรู้ตัว

ตื่น จึงต่อสู้กัน โดยนายไชยศิริพยายามหนีไปที่หัวเตียง คนจึงฟันใส่ที่ใบหน้าหลายครั้งและเชือดคอจนเลือดพุ่งกระฉูด ล้มฟุบลง คนจึงรีบหนีออกมาจากห้อง โดยมีเพื่อน

2 คน จอครรถออยู่ที่ริมรั้วบ้านตั้งแต่หัวค่ำ แต่จังหวะที่ปีนลงมาจากหน้าต่างบ้านถึงกันสาด ปรก. ของบ้านพบตนเข้า จึงยึดต่อสู้กัน ซึ่งคนถูกยิงได้รับบาดเจ็บ

วัน

ที่ 3 มิถุนายน 2539 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบสวนขยายผลถึงสาเหตุการสังหารเชื่อว่านายนิรันดรเป็นผู้บงการสังหารพ่อตัวเอง สาเหตุเกิดจากการทะเลาะกับผู้เป็นพ่อ ที่คู่ค้าเรื่องที่ดินนายนิรันดรไม่สนใจการ

งาน เรื่องที่มีภรรยาเป็นคนต่างชาติ รวมทั้งเรื่องมรดกที่นายไชยศิริได้ทำพินัยกรรมไว้แล้ว เชื่อว่ามีผู้ร่วมก่อเหตุ

3 คน คือนายนิรันดรผู้บงการ นายอำนาจมือสังหาร และนายภูซงค์ แนวจำปา ลูกน้องนายนิรันดรอีกคนหนึ่งเป็นผู้คู่ต้นทางและพาหลบหนีเมื่องานสำเร็จ

เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นคอนโดฯที่นายนิรันดรและนายอำนาจพักอาศัย

อยู่ ผลการตรวจค้น ห้องพักของนายอำนาจซึ่งอยู่ที่ชั้นใต้ดิน พบทุ่นระเบิดสังหารบุคคล(เคโมมาย) 1 ทุ่น ไคนาไมต์ 10 แท่ง คินน้ำมัน 1 ก้อน กระเป๋าสะพายใส่กล่องสีเทา 1 ใบ ภายในกระเป๋าบรรจุด้วยชุดภาครับสัญญาณวิทยุ 1 ชุด แผ่นโฟมมีตะปูและลูกปลายคิดเทปกาวพันไว้รอบแผ่นโฟม 5 แผ่น ชุดสัญญาณคลื่นวิทยุ 1 ชุด วิทยุติดตามตัวมีสายไฟแดง-ดำต่อไว้ 1 เครื่อง เชื้อประทุไฟฟ้า 88 ดอก

ห้องพักนายนิรันดรชั้น

ที่ 2 พบดินระเบิดไคนาไมต์ผสมซี 4 มีตะปูผสมอยู่ภายในหนักประมาณ 10 กิโลกรัม 1 ห่อ บรรจุไว้ในกระเป๋าเจมส์บอนด์ขนาด

เล็ก 1 ใบแล้วบรรจุในกระเป๋าเจมส์บอนด์ใบใหญ่อีกชั้นหนึ่ง โลหะลูกปรายบรรจุภายในกระเป๋าเจมส์บอนด์ขนาดเล็กวางใต้ห่อ

ดินระเบิด 1 ห่อ เชื้อประทุไฟฟ้า 12 ดอก นาฬิกาปลุก 1 เรือน ถุงมือพลาสติก 3 คู่ หน้ากากโฟมกรองอากาศ 8 อัน

บริเวณห้องใต้ถุนอาคารคอนโดฯ พบทุ่นระเบิดสังหารบุคคล(เคโมมาย) 1 ทุ่น ไคนาไมต์ 1 แท่ง เชื้อประทุไฟฟ้า 3 ดอก ตัวตั้งเวลาพร้อมสวิทช์ 6 ชุด สวิทช์โยก 7 อัน สายไฟแดง-ดำ 1 ม้วน แบตเตอรี่

ขนาด 9 โวลต์ 3 ก้อน ถ่านไฟฉายขนาด 1.5 โวลต์ 11 ก้อน ลังถ่านชนิด 4 ก้อนเล็ก 4 อัน ชุดหน่วงเวลา 2 ชุด ถุงมือยาง 2 คู่ ตะปูเข็ม 1 ห่อ หลอดไฟฉาย 4 หลอด หนังสือคู่มือการทำระเบิดแสวงเครื่อง 11 เล่ม การ์ดอวยพรเป็นเพลงดนตรี 3 แผ่น ไขคัตเตอร์ 1 เล่ม

ที่มาของระเบิดทราบว่ามีประมาณ 2 อาทิตย์ก่อนเกิดเหตุ นายนิรันดรนำมาจากจ.อุบลฯ แต่ตนไม่ทราบว่านำมาจากใคร ตามแผนการสังหาร ถ้าเกิดผิดพลาด นายนิรันดรจะใช้ระเบิดที่พบซุกซ่อนในกระเป๋าเจมส์บอนด์ นำไปใส่ไว้ในท้ายรถนายไชยศิริ ซึ่งระเบิดดังกล่าวจะจุดชนวนระเบิดโดยใช้คลื่นวิทยุติดตามตัวเป็นตัวจุดชนวน และนายนิรันดรสอนวิธีการต่อชนวนระเบิด ซึ่งนายนิรันดรพาพวกตนทดลองระเบิดบนคาคีฬาของคอนโคฯ ผลการทดลองประสบความสำเร็จ

วันที่ 4 มิถุนายน 2539 เวลา 22.00 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจ.ด่านทับตะโก อ.จอมบึงจ.ราชบุรี รับแจ้งจากชาวบ้านว่าพบศพนายนิรันดร เรื่องกาญจนเศรษฐ์ ยิงตัวตายที่บ้านทุ่งแสต หมู่ที่ 1 ต.จอมอ้น อ.จอมบึง จ.ราชบุรี

นายนิรันดรและนายภูงศได้มาพักที่บ้านหลังดังกล่าวเมื่อเย็นวันที่ 2 มิ.ย. ก่อนเกิดเหตุตนดูโทรทัศน์ที่ชั้นล่างกับ

ลูก นายภูงศก็วิ่งร้องให้ลงมาจากชั้นบน ละล่ำละลักบอกว่านายนิรันดรยิงตัวตาย โดยนายนิรันดรเกิคออาการเครียดจัดและร้องไห้ตลอด

เวลา จากนั้นเอาปืนออกมาจะฆ่าตัวตาย นายภูงศได้ห้ามและเข้าแย่งปืน แต่ไม่อาจต้านทานได้ จึงหลบไปอยู่มุมห้อง หลังนายนิรันดรได้ฆ่าตัวตาย นายภูงศรีบวิ่งลงมาชั้นล่างบอกเล่าให้คนฟังแล้วหายตัวไป

วันที่ 6 มิถุนายน 2539 วันเกิดเหตุ นายนิรันดร นายอำนาจและตนร่วมวางแผนกันที่คอนโคฯ ของนาย

นิรันดร โดยนายนิรันดรเป็นผู้เขียนแผนที่ให้นายอำนาจดู และจัดหาอาวุธมีดที่ใช้สังหาร ปืนและวิทยุสื่อสาร เสื้อผ้าสำหรับพรางตัว พานายอำนาจและตนไปที่บ้านหลังเกิด

เหตุ เมื่อไปถึงเป็นเวลาประมาณ 2 ทุ่ม พานายอำนาจไปหลบซ่อนตัวในบ้าน ตนและนายนิรันดรขับรถไปจอดจุ่มรถที่ซอยอารีย์ 4 โดยนัดหมายว่าถ้างานสำเร็จรีบรื้อย

แล้ว ให้นายอำนาจกดคีย์วิทยุ 3 ครั้ง และถ้าเส้นทางหลบหนีสะดวก นายนิรันดรก็จะกดคีย์ตอบ 3 ครั้งเช่นกัน

จนกระทั่งเวลา

ประมาณ 03.00 น. ตนได้ยินเสียงสุนัขในบ้านนายไชยศิริเห่าดังขึ้น ตามด้วยเสียงปืนอีกหลายนัด นายนิรันดรทราบว่าแผนการล้ม

เหลว จึงพูดกับตนว่า “ ภูงศก็ผมแพ้แล้ว ผมจะต้องฆ่าตัวตาย” แล้วขับรถหนีทันที ตลอดทางนายนิรันดรพูดแต่เรื่องที่จะฆ่าตัวตาย เมื่อมาถึงฝั่งธนฯ ได้จอดรถทิ้งไว้แล้วนั่งแท็กซี่ต่อไปที่จ.

นครปฐม ไปหลบซ่อนตัวที่จ.ราชบุรี นายนิรันดรและคนติดตามข่าวการทำงานของเจ้าหน้าที่
ตำรวจตลอดเวลา นายนิรันดรเครียดมากมักจะพูดเสมอว่าแพ้แล้วก็ไม่ควรมีชีวิตอยู่

จนเมื่อวันที่ 4 มิ.ย. 39 นายนิรันดรอาบน้ำ งามคน
ว่า “ผมหล่อหรือยังภรรยา จะตายทั้งทีต้องหล่อหน่อย “ คนจึงพูดว่าถ้าจะฆ่าตัวตายไม่ควรฆ่าในบ้าน
น เพราะเจ้าของบ้านเคียดกร้อน นายนิรันดรจึงตัดสินใจไปฆ่าตัวตายนอก
บ้าน แต่ขณะที่จะออกนอกบ้าน ภรรยาเจ้าของบ้านบอกว่าเห็นรถ 2 คันวิ่งผ่านหน้าบ้านไป นายนิ
รันดรกลัวว่าจะเป็น
ตำรวจ จึงวิ่งหนีขึ้นไปชั้นบนและเรียกคนให้ขึ้นไปตามไป แล้วปิดล็อกประตูห้อง นายนิรันดรพูดว่า
“ ถึงเวลาที่ต้องฆ่าตัวตาย
แล้ว” คนพยายามร้องห้ามปรามหลายครั้ง นายนิรันดรกล่าวว่า “ เกิดเป็นคนกลัวตายทำไม เกิดครั้
งเดียวก็ตายครั้
งเดียว เมื่อเป็นผู้แพ้ จะไม่ยอมให้สังคมประจานหรือยอมติดคุกเด็ดขาด ถ้าฟังแค่ถูกใส่กุญแจมือก็รั
บไม่ได้แล้ว” “ ไอ้ดื้อ(นายอำนาจ)ไม่น่าพลาด
เลย มันก็เป็นคนฉลาด ไม่น่าทำพลาดจนถูกเขายิง ชีวิตถูกพลาดเพราะมันคนเดียว” หันมาพูดขอร้อ
ง
คน “ ถูกขอร้องแข็งเป็นครั้งสุดท้ายได้ไหมว่าเมื่อถูกยิงตัวตายไปแล้ว หากว่าถูกไม่ตายทันทีขอให้ช่วยยิ
งช้า เพราะจะได้ไม่ทรมาน แค่นี้มีงทำได้ไหม” คนรับปาก จากนั้นให้คนมานั่งตรง
หน้า นายนิรันดรนั่งฟังฝ่าผนัง ใช้หมอนปิดหน้า เขาเป็นจ้อที่ขมับตัวเอง คนนั่งก้มหน้าเอามืออุด
หูหลับตา แต่ยังได้ยินนายนิรันดรนับ “หนึ่ง-สอง-สาม” เสียงปืนดังปัง คนลืมตา เห็นนายนิรันดร
นอนคั่นเลือดเจีง
นอง คนหยิบปืนขึ้นมาจะยิงช้า แต่นายนิรันดรได้แน่นิ่งไปก่อน คนจึงเอาปืนวางไว้ในมือตามเดิม

นายภรรยาซึ่งให้การอีกว่า เหตุการณ์ระเบิดที่คิสโก้เชคในโรงแรมปทุมรัตน์ จังหวัดอุบลฯ
ซึ่งเป็นของนายไชยศิริ เมื่อวันที่
ที่ 23 ตุลาคม 2538 มีผู้เสียชีวิต 1 ราย บาดเจ็บอีก 8 ราย เป็นผลงานของนายนิรันดรที่ตั้งใจจะสังหา
ร
พ่อ แต่พลาดไปถูกนักเที่ยวตายและบาดเจ็บ ซึ่งนายนิรันดรเคยพูดให้นายภรรยาฟัง พร้อมกับนำภา
พเหตุการณ์ระเบิดมาให้ภรรยาและนายอำนาจดูหลายครั้ง และพูดว่า “ นี่ขนาดระเบิดเพียง 5-
6 แท่ง
เท่านั้น รัศมีและการทำลายยังมากขนาดนี้ แผนต่อไปจะใช้ระเบิด 55 แท่ง ร่วมกับระเบิดซีไฟร์ คิ
คดูจะมีอำนาจขนาด

ไหนด” ต่อมาเมื่อต้นปี 2539 นายนิรันดรส่งจดหมายระเบิดไปให้พ่อของตัวเอง เมื่อนายไชยศิริเปิดออก

ดู ได้เกิดการระเบิดขึ้น แต่ไม่รุนแรงถึงบาดเจ็บ นายไชยศิริจึงไม่แจ้งความหรือออกข่าวแต่อย่างใด

วัน

ที่ 25 กรกฎาคม 2539 เวลา 14.15 น คณะผู้พิพากษาพิพากษาคัดสินให้ประหารชีวิตนายอำนาจ เอกพจน์ และจำคุกตลอดชีวิตนายภูษงค์ แนวจำปา

เมื่อหมอเป็นฆาตกร

1. น.พ.อธิป สุญาณเศรษฐกร ผ่านวลจวี

คดีที่โด่งดังที่สุดคดีแรกที่คนอาชีพหมอฆ่าคนในประวัติศาสตร์ของไทย สำหรับคดี นวลจวี พยาบาลที่ถูกฆ่าข่มขืนอย่างทารุณแล้วโยนศพทิ้งน้ำ บริเวณสะพานนนทบุรี หรือที่รู้จักกันในนาม สะพานนวลจวี เหตุเกิดเมื่อ พ.ศ. 2502 โดยผู้ที่บงการสังฆานั้นก็คือ น.พ.อธิป ราชเดช สามีของเธอ ก่อนนี้ทั้งคู่ก็มีปัญหาทะเลาะวิวาทกันอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจาก น.พ.อธิป เป็นคนเจ้าชู้ มีผู้หญิงมาติดพันมากมาย และมีการจดทะเบียนสมรสซ้อน ทำให้ นวลจวีเกิดความหึงหวง มีหลายครั้งที่เธอโดนหมออธิปทำร้ายร่างกายจนถึงขั้นแจ้งความไว้ก็มี กระทั่งสุดท้ายผู้เป็นสามีก็ลงมือฆ้างวานฆ่า นวลจวี อย่างโหดเหี้ยมแล้วให้เอาศพไปถ่วงน้ำ กระทั่งตำรวจสามารถสืบคดีและรู้ว่าผู้ฆ้างวานฆ่าคือ น.พ. อธิป ศาลพิพากษาประหารชีวิตน.พ.อธิป นายมงคลเป็นผู้แทนถูกจำคุกตลอดชีวิต ส่วนจำเลยอีก 3 คนไม่มีหลักฐานให้ปล่อยตัว หลังถูกจับกุมพ่อแม่วิ่งเต้นและได้รับการอภัยโทษ น.พ.อธิป ถูกขังเพียงแค่วันกว่าเท่านั้น แต่ชีวิตที่เหลือเข้าออกโรงพยาบาลบ่อยๆเพราะโรคติดตัวตอนอยู่ในคุก จนวาระสุดท้าย น.พ.อธิป เอ่ยปากก่อนตายว่า “นวลจวีพี่ขอโทษ พี่เป็นคนฆ่าเธอเองแหละ” พูดยบก็เสียชีวิตลงคาเตียง

ข่าววันขึ้น.พ.อธิป สุญาณเศรษฐกร พังคำพิพากษานวลจวี ภรรยาตัวเอง

2. นพ.บัณฑิต โฆษิตชัยวัฒน์ ฆ้างวานฆ่าศยามล

เกิด 29 ก.ย.2536 ในพื้นที่สภ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี คดีนี้ เป็นคดีที่อยู่ในความทรงจำของผู้คน โดยนางศยามล ลากก่อเกียรติ ถูกสังหารตายในรถเก๋ง โดยมี"น้องอิงอิง"ลูกสาวผู้ตายวัย 2 ขวบ นั่งร้องไห้ เอากระดาศทิชชู ชั้บเลือดจากบาดแผลถูกแทงบนอกของมารดา โดยตำรวจเชื่อว่า เด็กทำอย่างนั้นอยู่ราว 6 ชั่วโมง กว่าจะมีผู้ไปพบเหตุ และตำรวจใช้เวลาเพียง 3 สัปดาห์ จึงสามารถจับฆาตกรโหดได้ยกแก๊ง รวมทั้ง นพ.บัณฑิต ในฐานะ"ผู้จ้างวานฆ่า

น.พ.บัณฑิต ไม่นัดชัชวรัตน์ กับศยามล ภรรยาสาวเหยื่อฆาตกรรม

น.พ.บัณฑิต ถูกควบคุมตัวดำเนินคดีฆ่าศยามล ภรรยาสาว

คดีสะเทือนขวัญนี้ อัยการจังหวัดเพชรบุรียื่นฟ้องหมอบัณฑิตและพวกเมื่อ 22 ธ.ค.2537 ศาลชั้นต้นพิพากษาประหารชีวิตนพ.บัณฑิต และตัดสินจำคุกตลอดชีวิตทีมฆ่าอีกสามคน หลังจากนั้นนพ.บัณฑิตยื่นอุทธรณ์ แต่ไม่เป็นผล ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น สุดท้ายเมื่อ 23 ธ.ค. 2539 ศาลฎีกาพิพากษายืนตามศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ แต่ปัจจุบันนพ.บัณฑิตได้รับการอภัยโทษจากการประหารชีวิต และได้รับการลดโทษลง 1 ใน 4 โดยโทษประหารชีวิตจะลดลงเหลือจำคุก 40 ปีตามลำดับ

3. เสริม สาครรานฎร์ฆ่าหั่นศพเงินจira

เงินจira ทอยอุบศรี บศ.แพทย์ ปี 5 มหาวิทยาลัยมหิดล

เสริม สาครรานฎร์ ถูกควบคุมตัวเข้าเรือนจำ

30 ม.ค.2541 นายสมคิดและนางสุดา พลอยอรุณศรี เข้าแจ้งความกับตำรวจสน.พญาไทว่า น.ส.เจนจิรา พลอยอรุณศรี บุตรสาว นักศึกษาแพทย์ปีที่ 5 มหาวิทยาลัยมหิดลหายตัวไป ตำรวจพบเบาะแสว่า ก่อนที่"เจนจิรา"จะหายตัวไป เธอได้พบกับ นักเรียนแพทย์เสริม สาครราษฎร์อายุ 21 ปี วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเข้าเรียนตั้งแต่อายุ 15 ปี หลังเรียนจบ สอบเอ็นทรานซ์ใหม่ เข้าเรียนที่คณะแพทยศาสตร์ ตามที่ครอบครัวร้องขอ เหตุเกิดเมื่อเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 2 นักเรียนแพทย์จากสถาบันเดียวกัน เป็นแฟนหนุ่ม ได้พบกันเป็นครั้งสุดท้ายที่ห้างเวสต์เทรด เซ็นเตอร์ (ชื่อขณะนั้น) "เสริม"ให้การว่า การพบกันครั้งนั้น ทั้งคู่ทะเลาะกัน และจากกันไปด้วยความน้อยใจกันและกัน

แต่พิรุณในการให้การ ตำรวจยังคงปักใจเชื่อว่า "เสริม"น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีนี้ จากนั้นอีก 1 สัปดาห์ต่อมา ตำรวจนำตัว"เสริม" ไปเข้าเครื่องจับเท็จ ผลออกมาว่า คำตอบของเสริมโกหกหลายครั้ง ทั้งยังวกไปวนมา และเมื่อตำรวจทราบผลจากเครื่องจับเท็จ จึงกลับไปตรวจค้นรถของเขาอย่าละเอียดอีกครั้ง ก็พบหลักฐานสำคัญเป็นคราบเลือดที่ท้ายกระบะ โปรงรด และกระดุมเสื้อสตรี 1 เม็ด เมื่อถูกเค้นหน้า "เสริม"จึงยอมรับสารภาพว่า เขาบีบบคอ"เจนจิรา"จนตายคามือ แล้วฆ่าหลบหนีไปทั้งตามสถานที่ต่างๆ

"เสริม" ถูกนำตัวขึ้นศาล ทว่า เขากลับให้การปฏิเสธโดยสิ้นเชิง ด้วยหวังว่า ตำรวจไม่สามารถหาพยานหลักฐานต่างๆ โดยเฉพาะศพ"เจนจิรา"มาได้ จู่ๆ ตำรวจได้รับแจ้งว่า มีงูเหลือมขึ้นบ้านย่านฝั่งธนบุรีซึ่งเป็นบ้านเพื่อนของเสริม จึงเดินทางไปพร้อมเจ้าหน้าที่มูลนิธิกู้ภัย และเปิดฝ้าเพดานบ้านที่งูเหลือมเข้าไปหลบ ซึ่งนอกจากงูเหลือมแล้ว ยังพบ"งูดำ"อยู่บนฝ้าเพดานด้วย ในงูดำนั้น มีเสื้อผ้า และสิ่งของต่างๆของ"เจนจิรา"อยู่ครบ ซึ่งในที่สุด "เสริม"ก็ยอมรับสารภาพกลางศาลว่า เขาใช้อาวุธปืนยิงแฟนสาวจนเสียชีวิต และทำการฆ่าหลบหนีขึ้นส่วนไปทิ้ง ภายในห้องในหอพักนักศึกษาแพทย์ สุดท้ายศาลพิพากษาประหารชีวิต แต่ลดโทษให้เหลือจำคุกตลอดชีวิต จำเลยอุทธรณ์ และฎีกา ซึ่งในชั้นฎีกา จำเลย อ้างว่า "ถูกผู้ตายข่มเหงจิตใจอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรมเพราะจำเลยกับผู้ตายมีความสัมพันธ์กันฉันคนรัก แต่ผู้ตายต้องการเลิกความสัมพันธ์กับจำเลยไปมีรักกับผู้ชายคนใหม่ จำเลยจึงบันดาลโทสะฆ่าผู้ตาย"

แต่ศาลฎีกาได้พิพากษาไว้อย่างจับใจว่า "ความรักเป็นสิ่งที่เกิดจากใจไม่อาจบังคับกันได้ ความรักที่แท้จริง คือความปรารถนาดีต่อคนที่ตนรัก ความยินดีที่คนที่ตนรักมีความสุข การให้อภัยเมื่อคนที่ตนรักทำผิดและการเสียสละความสุขของตนเพื่อความสุขของคนที่คุณรัก จำเลยปรารถนาจะยึดครองผู้ตายเพื่อความสุขของจำเลยเอง เมื่อไม่สมหวังจำเลยก็ฆ่าผู้ตาย เป็นความผิดและการกระทำที่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ของจำเลยโดยฝ่ายเดียวมิได้คำนึงถึงจิตใจและความรู้สึกของผู้ตายหาใช่ความรักไม่ ทั้งเป็นความเห็นผิดที่เป็นอันตรายต่อสังคมอย่างยิ่ง" ดังนี้ แม้จะฟังข้อเท็จจริงตามที่จำเลยฎีกาก็ถือไม่ได้ว่าจำเลยถูกผู้ตายข่มเหงอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม กรณีไม่มีเหตุจูงใจลงโทษจำเลยน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ ที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษประหารชีวิต และลดโทษให้จำเลยแล้ว คงลงโทษจำคุกตลอดชีวิตสถานเดียวนั้น"

อย่างไรก็ตาม เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา เสริม สาครราชกูร์ ได้รับการปล่อยตัวเป็นอิสระ หลังได้รับอภัยโทษ โดยเจ้าตัวเผยว่า อยากจะออกไปอยู่เงียบ ๆ ไม่อยากเป็นข่าวอีก

4. นพ.ศรชาติ ศิริโชติ นำเผ่ารักสามเส้า

เกิดขึ้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2545 โดยนพ.ศรชาติ ศิริโชติ (หมอแสม) อายุ 24 ปี ใช้มือสองข้างบีบคอ พญ.พัทธนันท์ ไชยวงศ์ เป็นเวลานานจนถึงแก่ความตาย และพญ.กนกวรรณ ไอรมนิรัตน์ (หมอเจน) อายุ 25 ปี เข้าร่วมในการอำพรางทำลายศพของพญ.พัทธนันท์ (หมอออม) อายุ 25 ปี โดยนำศพพร้อมรถยนต์ไปเผาทำลายเพื่ออำพรางคดีริมทางหลวงหมายเลข 11 ตรงหลักกิโลเมตรที่ 136-137 หมู่ 2 ต.ห้วยไร่ อ.เด่นชัย จ.แพร่ ภายหลังจับผู้กระทำผิดได้ภายใน 1 สัปดาห์หลังเกิดเหตุ

ครั้นวันที่ 2 ธ.ค.2547 ศาลจังหวัดแพร่ พิพากษาให้นพ.ศรชาติ มีความผิดตามฟ้อง การกระทำของจำเลยที่ 1 (นพ.ศรชาติ) ฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา จำคุกตลอดชีวิต และจำเลยทั้งสองร่วมกันทำลายศพเพื่ออำพรางคดีจำคุกคนละ 3 ปี จำเลยที่ 1 (นพ.ศรชาติ) บรรเทาผลร้ายด้วยการชดเชยค่าเสียหายให้แก่มารดาของผู้ตายจนไม่คิดใจเอาความประกอบกับคำให้การและทางนำสืบของจำเลยที่ 1 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้จำเลยที่ 1 หนึ่งในสาม คงลงโทษจำเลยที่ 1 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาจำคุก 33 ปี 4 เดือน ฐานร่วมกันทำลายศพเพื่ออำพรางคดีจำคุก 2 ปีรวม 2 กระทั่งจำคุก 35 ปี 4 เดือน ส่วนจำเลยที่ 2 (พญ.กนกวรรณ) ให้จำคุก 3 ปี ฐานร่วมกันทำลายศพเพื่ออำพรางคดี

5. หมอวิสุทธ์ นำหันศพรรรยา

วันที่ 20 ก.พ. 44 น.พ.วิสุทธ์ ได้วางแผนลวงให้ พ.ญ.ผัสพร ไปพบที่ร้านอาหาร โออิชิ สยามดิศคัพเวอร์ โดยนัดหมายว่า จะเจรจาเรื่องการซ่อมแซมบ้าน ก่อนที่ทั้ง 2 จะพบกัน น.พ.วิสุทธ์ ได้ใช้โทรศัพท์มือถือ โทร.เข้าเพจเจอร์ของตัวเองระบุข้อความว่า "ผมคิดธุระอยู่ที่หัวหมากอาจจะไปช้า" ลงชื่อ "สุธิ" เพื่อไว้ยืนยันกับ พ.ญ.ผัสพร ว่า นายสุธิช่างรับเหมา ที่อ่าวนั้นคิดธุระ

เมื่อถึงเวลา พ.ญ.ผัสพรมาถึงร้านมีภาพกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบันทึกภาพว่า ทั้งคู่เดินห่างกันเข้าไปในร้าน หลังรับประทานอาหารเช้า พยานที่เป็นพนักงานในร้านเห็นท่าทีของ พ.ญ.ผัสพร ดูเหม่อลอย แต่เมื่อสอบถาม น.พ.วิสุทธ์กลับตอบแทนว่า "ภรรยาเมาน้ำพันซ์" ทั้งๆ ที่น้ำพันซ์ของร้านปราศจากส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ระหว่างที่เดินออกจากร้าน กล้องโทรทัศน์ วงจรปิดยังสามารถบันทึกภาพขณะ น.พ.วิสุทธ์เดินประคอง พ.ญ.ผัสพรที่เดินชวนเซ เหมือนไม่มีเรี่ยวแรง โดยก่อนหน้านั้น ตอนช่วงสายวันเดียวกัน น.พ.วิสุทธ์ ได้ไปเปิดห้องพักเลขที่ 318 อาคารวิทยนิเวศน์ ตั้งอยู่ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเอาไว้ล่วงหน้าแล้ว

น.พ.วิสุทธิ บุญเกษมสันติ ผู้ต้องหาฆ่าพ.ญ.ผัสพร ภรรยาของตัวเอง

หลังจากนั้นเวลาประมาณ 16.00 น. วันเดียวกัน น.พ.วิสุทธิเดินทางไปปรับลูกสาวที่เรียนอยู่โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ กลับไปส่งบ้านพักย่านลาดพร้าว ก่อนจะไปซื้อถุงขยะขนาดใหญ่จำนวน 3 ห่อพร้อมก้อนดับกลิ่น และกระดาษชำระที่ห้างโรบินสัน สาขาสีลม

จนกระทั่งวันรุ่งขึ้น น.พ.วิสุทธิได้ไปเปิดห้องพักเลขที่ 1631 โรงแรมโซฟิเทล เซ็นทรัล พลาซ่า ลาดพร้าว พร้อมกับว่าจ้างให้พยานที่รับพิมพ์เอกสารอยู่ข้างจุฬาฯ พิมพ์จดหมายขึ้น 2 ฉบับ

ฉบับแรกส่งถึง น.พ.สุรังษี จงวิวัฒน์สุนทร ผอ.รพ.บุรฉัตรไชยากร ฉบับที่ 2 ส่งถึงนายชัชวาล และ น.ส.กิ่งกาญจน์ บุญเกษมสันติ ลูกของทั้ง 2 คน ใจความว่า "ขอไปปฏิบัติธรรมต่างจังหวัด 3 วัน" พร้อมลงลายมือชื่อ พ.ญ.ผัสพร เป็นจดหมายที่ถูกส่งมาจากจังหวัดจันทบุรี

แต่ภายหลังข่าวการหายตัวของ พ.ญ.ผัสพรถูกเปิดเผยขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการสืบสวน จนนำไปสู่การเข้าตรวจค้นในห้องพักที่ 318 อาคารวิทยนิเวศน์ พบคราบเลือดภายในท่อน้ำทิ้งและฝ้าพลาสติกกันน้ำ จากการตรวจสอบร่องรอยในบ่อเกรอะ พบชิ้นเนื้อมนุษย์รวมน้ำหนัก 3,330 กรัม

การตรวจบ่อเก็บสิ่งปฏิกูลที่ 25-26 ของโรงแรมโซฟิเทล เซ็นทรัล พลาซ่า ลาดพร้าว พบชิ้นเนื้อและกระดูกบางส่วนที่ถูกบริษัทเอกชนสูบไปทิ้งในที่กำลังจัดขยะ ภายในซอยอ่อนนุช 65 จากการตรวจสอบของสถาบันนิติเวชฯ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่าดีเอ็นเอตรงกับ พ.ญ.ผัสพร

แต่อาการสั่งไม่ฟ้อง ทำให้นายโชติ วัฒนเกษมส์ พ่อของ พ.ญ.ผัสพร ฟ้องร้องต่อศาลเอง ซึ่งศาลได้ประทับรับฟ้องทั้งหมด นายโชติ เคยเบิกความในศาลว่า ก่อนหน้านั้นทั้งคู่เคยมีเรื่องราวฟ้องร้องทั้งเรื่องการหย่าร้างและแบ่งทรัพย์สินกันมาแล้ว โดยที่ พ.ญ.ผัสพร ทราบว่า น.พ.วิสุทธิไปคบหากับผู้หญิงคนหนึ่งที่เป็นคนไข้ โดย พ.ญ.ผัสพรข่มขู่ว่าจะนำเรื่องร้องเรียนแพทยสภา จน น.พ.วิสุทธิยินยอมทำบันทึกตกลงว่าจะเลิกยุ่งเกี่ยวกับหญิงอื่นอีก

นายโชคฟอของหมอผีสพร

หมอผีสพร

ต่อมาราวปี 42 ทั้งคู่ทะเลาะกัน น.พ.วิสุทธ์ทำร้ายพ.ญ.ผีสพรด้วยการบีบคอ ก่อนที่ทั้ง 2 คน จะตกลงแบ่งเงินกัน ฝ่าย น.พ.วิสุทธ์ได้ 13 ล้านบาท ส่วน พ.ญ.ผีสพรได้ 11 ล้านบาท

หลังจากนั้นทั้งคู่ยังมีเรื่องทะเลาะกันอีกหลายครั้ง จากเรื่องราวดังกล่าวนำไปสู่สาเหตุที่ทำให้ น.พ.วิสุทธ์ นำตัว พ.ญ.ผีสพรไปกักขังที่อาคารวิทยนิเวศน์ ทำให้ปราศจากเสรีภาพ แม้คดีนี้จะไม่พบศพ แต่จากการตรวจชิ้นเนื้อที่พบโดยขั้นตอนทางวิทยาศาสตร์ ระบุได้ว่าเป็น พ.ญ.ผีสพร และเสียชีวิตแล้วด้วยวิธีแล่ชิ้นเนื้อเพื่ออำพรางการตาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาประหารชีวิต ศาลอุทธรณ์ยืนตาม การตรวจคราบเลือดในห้องพักอาคารวิทยนิเวศน์ไม่โปร่งใสแน่ ศาลเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดตรวจที่เกิดเหตุ เป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ไม่ได้กระทำให้ไปตามการชี้แนะของสื่อมวลชน คราบเลือดที่พบในท่อน้ำทิ้งนั้น อาจจะไม่โดนน้ำยาฆ่าเชื้อทำลาย แม้ว่าจะระยะเวลาที่ตรวจพบจะห่างจากวันที่ น.พ.วิสุทธ์เข้าพักนานถึง 32 วัน แต่ผลการตรวจดีเอ็นเอสามารถระบุได้ตรงกันว่าหลักฐานที่พบเป็นของ พ.ญ.ผีสพร

น.พ.วิสุทธ์ อุทธรณ์ว่า การแล่ชิ้นเนื้อมนุษย์ต้องใช้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมง พยานโจทก์ที่เป็นแพทย์นิติเวชเบิกความว่า หากผู้ชำแหละมีความชำนาญแล่เนื้อมนุษย์ในเวลา 3 ชั่วโมง น.พ.วิสุทธ์เป็นแพทย์ที่ผ่านการผ่าทำคลอดมาแล้วมากมาย จึงมีความรู้ดี ชิ้นเนื้อที่ตรวจพบถูกหั่นให้มีลักษณะเป็นรูปกรวย เพื่อสะดวกในการไหลผ่านท่อน้ำทิ้ง การที่จำเลยอุทธรณ์นั้นฟังไม่ขึ้น

จากพฤติการณ์ประกอบกับหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ประมวลเหตุได้ว่า หลังขับรถไปส่งลูกสาวที่โรงเรียนในตอนเช้า น.พ.วิสุทธ์ได้นัดให้ พ.ญ.ผีสพรไปพบที่ร้านโออิชิ จากนั้นนำยาโดมิกุ่มซึ่งขอเบิกจากทาง รพ.ไว้ก่อนหน้านี้อาบน้ำใส่ลงไปในน้ำให้พ.ญ.ผีสพรดื่ม ทำให้มีอาการเหม่อลอย สอดคล้องกับหลักฐานที่พบ ระหว่างเวลา 13.00-16.00 น. ของวันเดียวกัน น.พ.วิสุทธ์มีช่วงเวลาที่อยู่ในห้องพักอาคารวิทยนิเวศน์ ซึ่งเปิดเอาไว้ก่อนหน้านี้อีก

หลังจากนั้นตอนเย็นจึงขับรถไปรับลูกสาวกลับบ้าน ต่อจากนั้นจึงไปซื้อกระดาษชำระ ถุงขยะ ที่ห้างโรบินสัน โดยทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีหลักฐานการซื้อสินค้าในห้างแห่งนี้อย่างชัดเจน จน

เวลาประมาณ 20.00 น. กลับเข้าที่พักที่อาคารวิทยนิเวศน์อีกครั้ง เวลา 20.06 น. โทรศัพท์ในห้องพัก
 แห่งนี้ โทร.ออกไปหาคนไข้ 1 ครั้ง

เจ้าหน้าที่ค้นหลักฐานจากบ่อเกรอะในคดีฆ่าพ.ญ.ศัสพร

เวลา 21.38 น. ปรากฏหลักฐานว่า น.พ.วิสุทธิ์ ขับรถขึ้นทางด่วนบริเวณบ่อนไก่ ยังพบ
 หลักฐาน การเปิดห้องพักที่โรงแรมโซฟิเทล เซ็นทรัล ลาดพร้าว เพื่อทิ้งชิ้นเนื้อและกระดูกบางส่วน
 ก่อนจะปลอมจดหมาย และลายมือชื่อขึ้นมาสองฉบับเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่า พ.ญ.ศัสพรไป
 ปฏิบัติธรรมที่ต่างจังหวัด

วันที่ 22 ก.พ.2544 ไปแจ้งความว่า พ.ญ.ศัสพรหายตัวไป จากเหตุการณ์ทั้งหมดชี้ชัดได้ว่า
 น.พ.วิสุทธิ์ฆ่า พ.ญ.ศัสพรโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ซ่อนเร้นทำลายศพ ปิดบังการตาย การอุทธรณ์ของ
 จำเลยทุกประเด็นฟังไม่ขึ้น จากพยานหลักฐานทั้งหมดรับฟังโดยปราศจากข้อสงสัย การที่
 ศาลชั้นต้นพิพากษานั้น ศาลอุทธรณ์เห็นพ้องด้วย พิพากษายื่นให้ประหารชีวิต น.พ.วิสุทธิ์ บุญเกษม
 สันติสถานเดียว

ทนายความของ น.พ.วิสุทธิ์ ได้ฎีกา ในวันที่ 25 ก.ค.2550 ศาลฎีกาได้อ่านคำพิพากษาให้
 ประหารชีวิต น.พ.วิสุทธิ์ ตามศาลชั้นต้นและอุทธรณ์ นี้ หลังจากนั้นเมื่อวันที่ 22 กันยายน ทนายได้
ยื่นขอพระราชทานอภัยโทษให้กับ น.พ.วิสุทธิ์ และต่อมา ได้รับพระราชทานอภัยโทษประหารชีวิตเหลือ
 จำคุกตลอดชีวิต ล่าสุดเมื่อ พ.ศ. 2554 น.พ.วิสุทธิ์ ได้รับพระราชทานอภัยโทษอีกครั้งเหลือโทษจำ
 กุก 21 ปี

6. น.พ.ประพันธ์ โลหะนกุล จ้างวานฆ่าภรรยา

เจ้าของ ไอศกรีม อ.สะเดา จ.สงขลา น.พ.ประพันธ์ โลหะนกุลหรือหมอตัน อายุ 31 ปี จ้างวานฆ่า ทพญ.พิชญา อิศวสุนทรเนตรหรือหมอออม อายุ 26 ปี ภรรยาตนเอง ที่ตั้งครรภได้ 5 เดือนเมื่อวันที่ 21 มี.ค.51 หลัง ตร.ใช้เวลาสืบสวน 2 ปีจับที่มมือปืนได้ 4 คน และให้การชัดทอด้ว่า ได้รับการว่าจ้างจาก น.พ.ประพันธ์ 5 แสนบาท โดยนายสะฝือหนึ่งในทีมมือปืนได้เป็นพยานสำคัญ ภายหลังภรรยาตนเองเสียชีวิต จึงคิดได้และกลับใจยอมรับสารภาพกับตำรวจ

พ.ต.อ.เสกสรรค์เผยถึงการทำคดีนี้ว่า ได้เริ่มต้นทำการตรวจเช็คประวัติ และพฤติกรรมต่างๆพบว่า หมอตันเป็นหมอหนุ่มหน้าตาดีรักสนุกและเป็นนักเที่ยวกลางคืน ชอบเที่ยวตามสถานบันเทิงที่ต่านนอก อ.สะเดา ชายแดนไทย-มาเลเซีย หมอตันเป็นที่รู้จักของนักเที่ยว รู้จักกับนักการเมืองท้องถิ่นคนหนึ่ง ในแถบจังหวัดพัทลุงที่มาเที่ยวต่านนอก เป็นประจำ รวมทั้งเจ้าของสถานบันเทิง และโดยเฉพาะเด็กเซียร์แขกของสถานบันเทิงจะรู้จักหมอตันเป็นอย่างดี

“จากการสืบทราบพบว่ามีเด็กสาวหน้าตาดี3-4 คนที่คบหากับหมอตัน ผลจากการเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ และการที่หมอออมจับได้ว่าหมอตันมีสัมพันธ์ชู้สาวกับเด็กในคลินิกเป็นเหตุให้หมอออม ยอมไม่ได้ จนเกิดปากเสียงทะเลาะกัน หมอออมจึงใช้หมอตันเลิกเที่ยวและเลิกยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น”

หมอตันแต่งงานกับหมอออมในปี 2549 ขณะอยู่กินกันพ่อของหมอออมให้เงินมา 7 ล้านบาทลงทุนซื้อตึกแถว 2 ห้องทำคลินิกรักษาโรคทั่วไปและอีกห้องทำคลินิกร้านหมอฟัน รวมค่าตกแต่งเป็นเงินร่วม 10 ล้านบาท

เรื่องความเจ้าชู้ ชอบเที่ยว และเรื่องเงินๆทองๆ ทำให้ทั้งคู่มีปากเสียงกัน นานวันเข้าหมอออมก็ได้มาปรึกษาพ่อ ซึ่งพ่อหมอออมได้แนะนำให้เลิกกันไป กระทั่งหมอออมตัดสินใจขอแยกทาง และให้หมอดันออกไปตัวเปล่า เพราะคลินิกนี้ถือเป็นเงินของพ่อที่ซื้อให้ตัวเอง แต่ยังไม่ทันไรก็มาเกิดเหตุเสียก่อน

ผกก. สส. ภ. จว. สงขลาบอกว่าทีมสืบสวนพยายามหาปมฆ่าในประเด็นอื่นๆเช่นปม เรื่องฆ่าเมียเพื่อหวังเอาผ้า แต่ก็ไม่มีน้ำหนักพอ เพราะได้เช็กไปยังหญิงสาวทุกรายที่มีสัมพันธ์กับหมอดัน อย่างละเอียดพบว่าไม่มีพริจมี นำสงสัยและไม่มีศักยภาพพอที่จะก่อเหตุ นอกจากนั้น ยังพบว่าหมอดันได้เลิกยุ่งเกี่ยวกับนานแล้ว จึงตัดประเด็นนี้ทิ้งไป

ในขณะที่พ่อของหมอออม ได้ให้เบาะแสและปมเรื่องทรัพย์สิน การแบ่งเงินไม่ลงตัวหลังจากหมอออมขอแยกทาง จากการกระทบกระทั่งรุนแรงอาจมีคำพูดหลายคำที่ไปสะกิดใจหมอดัน ทีมสืบสวนพบว่ามีการดูถูก ตำราบุพการีด้วย ทำให้หมอดันรับไม่ได้ และการต้องออกไปตัวเปล่า เป็นปมที่มีน้ำหนักเพียงพอ พ่อหมอออมจึงปักใจเชื่อแต่แรกว่าหมอดันเป็นคนวางแผนฆ่าลูกสาวตนเองแน่นอน!!

พ.ต.อ. เสกสรรค์บอกว่าในวันเกิดเหตุหมอดันนิ่งมาก ยังทำหน้าที่รักษาคนไข้ในคลินิกติดกัน หลังเกิดเหตุหมอดันโทรศัพท์ไปบอกพ่อว่าหมอออมถูกยิง ด้วยน้ำเสียงเป็นปกติ ไม่มีที่ท่าตื่นเต้นตกใจและหลังจากนั้นทีมสืบสวนไปดูพฤติกรรมหมอดันห่างๆ หมอดันยังคงทำงานที่คลินิกรักษาคนไข้เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

คลินิกหมอออมก็ยังคงเปิดเพียงแต่ไม่มีหมอออม... กระทั่งถูกจับกุม ด้วยหลักฐานสำคัญมือปืนรับสารภาพว่าหมอดันเป็นคนบงการฆ่าและสิ่งทีมสืบ สามารถรู้ตัวกลุ่มมือปืนก็มาจากการเป็นนักเที่ยวของหมอดันนั่นเองที่ไปคบหา กับนักการเมืองท้องถิ่นผู้มีอิทธิพลแถบจังหวัดพัทลุง ทำให้รู้ว่ามือปืนเป็นใครมาจากชุมไหนตั้งแต่แรก ทีมสืบจึงตามติดมือปืนกลุ่มนี้มานานกระทั่งไปถูกจับที่ระนอง!!!

พ.ต.อ. เสกสรรค์บอกว่าทางตำรวจถือว่าปิดคดีนี้แล้วหลักฐานทุกอย่างครบ สมบูรณ์อยู่ที่ศาลจะนัดสืบพยาน... ขณะนี้หมอดันยังไม่ได้รับการประกันตัว สังคมกำลังจับตาคำพิพากษาของศาลจะออกมาอย่างไร แต่สุดท้ายคนผิดต้องได้รับการลงโทษอย่างแน่นอน

ที่มา

คดีหมอจ้างฆ่าเมียทันตแพทย์. (2553, มิถุนายน 11).

<http://www.chaibadancrime.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539149254> (2556, พฤศจิกายน 13).

'ฆ่าโหด ฆ่าแหล่ แขนงเนียน...' ปราบกฏการณ์สยอง 'เสือกาวาน' เลือดเย็น...? (2555, ตุลาคม 4).

<http://m.thairath.co.th/content/life/295742>

(2556, สิงหาคม 17).

คดีหมอฆ่าเมียทนาย. (ม.ป.ป.).

<http://www.chaibadancrime.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538699189> (2556, พฤศจิกายน 13).

ย้อนรอยคดี"หมอวิสุทธิ์ฆ่าหั่นศพภรรยา ก่อนลั่นศาลฎีกาชี้ชะตา. (2550, กรกฎาคม).

<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=81524>

(2556, สิงหาคม 16).

ย้อนรอย 4 คดีสยอง! หมอกลายเป็นผู้ต้องหาฆ่าคน (2555, กันยายน 25).

<http://www.manager.co.th/mwebboard/listComment.aspx?Mbrowse=40&QNumber=340190>

(2556, สิงหาคม 16).

รายงานพิเศษ : หมอฆ่าเมีย เรื่องของคนไอคิวสูงที่แพ้ไม่เป็น. (ม.ป.ป.).

<http://news.sanook.com/941013/%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%9E%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%A8%E0%B8%A9-%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%AD%E0%B8%86%E0%B9%88%E0%B8%B2%>

E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%B5%E0%B8%A2-%E0%B9%80%E0%B8%A
3%E0%B8
%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%99%E0%
B8%
84%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%AD%E0%B8%84%E0%B8%B4%E0%B8
%A7%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B8%87%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%
B9%88%E0%B9%81%E0%B8%9E%E0%B9%89%E0%B9%84%E0%B8%A1%E0
%B9%88%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%87%E0%B8%99/
(2556, สิงหาคม 16).